

ne lovforslag og foretage de fornødne ændringer i administrative forskrifter m.v. med det formål, at indsattes undvigelse fra fængsler skal udløse strammere sanktioner.

Der må vist – også med dette forslag – være tale om en politisk markering, som alene skal have til formål at markere Dansk Folkepartis principielle synspunkter, og ikke noget ønske om, at vi skal have en reel, seriøs drøftelse af det her område.

Da forslagsstillernes hukommelse øjensynlig ikke går ret lang tid tilbage, kan jeg til orientering oplyse, at Tinget har beskæftiget sig med dette spørgsmål talrige gange inden for de sidste par år. Senest har vi i november sidste år behandlet et beslutningsforslag fra Venstre og De Konservative og CD om mere effektiv afsoning i fængslerne m.v. Det var beslutningsforslag nr. B 11, som i stort set uændret form har været fremsat og genfremsat fire gange.

Lad mig starte med at fremhæve nogle af de mange initiativer, som vi allerede har taget på dette område:

Vi har bl.a. ændret modtagelsesproceduren i de åbne fængsler netop for at sikre, at de indsatte ved ankomsten til fængslet indskærpes sanktioner ved undvigelse, besluttet, at der som led i finanslovaftalen for kriminalforsorgen skal ske en styrkelse af natbemandingen i de åbne fængsler; skærpet praksis med hensyn til varigheden af de korte udgangskarantæner, skærpet udgangsreglerne, så det direkte fremgår, at det kan få konsekvenser for udgangsmuligheder, hvis indsatte ikke møder rettidig, når de skal starte afsoningen. Det kan også betyde, at de skal afsone i lukket fængsel i stedet for i åbent fængsel. De sidste to skærpelser af sanktioner er fremhævet i de nye tilsigelsesblanketter.

Med hensyn til beslutningsforslagets punkt 1 om sanktioner i tilfælde af undvigelse fra et åbent fængsel vil jeg gerne understrege, at der som hovedregel vil blive reageret med overførsel til lukket fængsel, hvis en indsat flygter fra et åbent fængsel. Jeg mener også, at det bør være sådan, og at det derfor kun skal være helt undtagelsesvis, at der i disse tilfælde ikke sker overførsel til lukket fængsel.

Ydermere er der indtil videre i to åbne fængsler etableret såkaldte halvåbne afdelinger. Det må formodes at føre til en skærpelse på området, så nogle af de indsatte, som tidligere blev indsat i det åbne fængsel, nu i stedet overføres til en halvåben afdeling.

Jeg er ikke enig i, at en overførsel til et lukket fængsel ubetinget skal medføre, at resten af straffen skal afsones i lukket fængsel. Det bør fortsat være en konkret vurdering af, om den indsatte forhold har ændret sig, så det skønnes ubetænkeligt at tilbageføre den pågældende til åbent fængsel. Selv om en indsat på et tidligere tidspunkt er bortgået fra et åbent fængsel, vil resocialiseringsmæssige hensyn kunne begrunde, at afsoningsforholdet lempes i den sidste del af afsoningen.

Med hensyn til spørgsmålet om prøveløsladelse er det også sådan i dag, at en undvigelse eller en bortgang, som det hedder, når der er tale om et åbent fængsel, kan få indflydelse på spørgsmålet om prøveløsladelse. Der skal i alle tilfælde af prøveløsladelse ske en konkret vurdering af, om der er risiko for tilbagefald til ny kriminalitet.

Hvis en indsat har begået ny kriminalitet i forbindelse med undvigelse, vil det naturligvis have indflydelse på, om der kan ske en prøveløsladelse. Det samme kan gælde, hvis den indsatte under undvigelse har søgt tilbage til det kriminelle miljø, så det tyder på fortsat kriminel aktivitet. Omvendt kan der være situationer, hvor f.eks. en bortgang fra et åbent fængsel klart er begrundet i nogle vanskelige hjemlige forhold, uden at der af den grund er risiko for tilbagefald til ny kriminalitet.

Spørgsmålet om prøveløsladelse bør efter min opfattelse fortsat afhænge af, om der er fare for tilbagefald til ny kriminalitet. Det vil derfor ikke være rigtigt på forhånd at opstille regler om, at en undvigelse i alle tilfælde skal medføre en skærpet vurdering af spørgsmålet om prøveløsladelse.

Reglerne om besøg under afsoning giver de indsatte mulighed for at opretholde forbindelse med familie og venner. Erfaringen viser, at det mindsker risikoen for, at den indsatte falder tilbage i ny kriminalitet, hvis den pågældende har et socialt netværk. Samtidig er der også et hensyn at tage til børn og ægtefæller uden for fængslet.

Jeg kan derfor ikke gå ind for, at den indsatte automatisk skal have begrænset eller afskåret mulighederne for besøg som følge af en undvigelse. Som reglerne er i dag er der i øvrigt mulighed for på baggrund af en konkret vurdering at nægte besøg af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn eller for at forebygge strafbart forhold.